

[Miljøministeren.]

Til at administrere den i lovforslaget omtalte støtteordning har jeg foreslået, at vi oprettede et sekretariat for miljøkreditrådet, og i den betænkning, der danner grundgrund for lovforslaget, er det indstillet, at sekretariatet skal etableres som et selvstændigt organ. I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget har det været overvejet, om man kunne lægge sekretariatet i miljøstyrelsen, og i lovforslaget står det da også åbent, hvor sekretariatet skal placeres, således at vi kan få lejlighed til at drøfte det under udvalgsarbejdet.

Jeg tror personlig, at sekretariatet bør ligge i miljøstyrelsen, så vi undgår at oprette en ny selvstændig administration på dette område. Men det spørgsmål regner jeg med, ligesom de øvrige spørgsmål, der er rejst til udvalgsarbejdet, vi kan få lejlighed til at drøfte, og fra miljøministeriets side skal vi udvise hurtighed og grundighed i det udvalgsarbejde, som nu forestår.

Nana Mikkelsen (VS):

Jeg vil gerne spørge, hvordan miljøloven kan tilgodeses og finansieres med de meget store bevillinger, som er givet til private virksomheders rensningsanlæg; det drejer sig om 50 mill. kr. om året i investeringer til private virksomheders rensningsanlæg over de næste 5 år. Jeg kan ikke rigtig se, selv om det kun er en del af de penge, ministeriet skal betale, at formålet med miljøloven kan tilgodeses inden for de økonomiske rammer, man har til rådighed.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Det var ministerens svar til mit partis ordfører, fru Lone Dybkjær, bemærkninger om dette lovforslags forhold til beskæftigelsen inden for byggesektoren, der kalder mig frem. Jeg fandt ikke, at ministerens svar udtrykte en tilfredsstillende forståelse for det problem, der blev rejst.

Det er muligt, der stadig er 8 pct. ledighed inden for byggebranchen. Så meget mere foruroligende er det, hvis det er rigtigt, at der i øjeblikket finder en meget kraftig længlidning sted inden for dette område.

Jeg har sådanne oplysninger, at jeg ved, der i hvert fald i visse områder i landet finder en kraftig længlidning sted i øjeblikket. Det afslører en ejendommelig mangel på

moral og mangel på ansvarsfølelse inden for denne branche, hvis der stadig er 8 pct. arbejdsløse, at man så kan se dette fænomen udvikle sig.

Derfor er jeg nødt til at sige til boligministeren — (*Afbrydelse af miljøministeren* [Helge Nielsen]: Det er ikke boligministeren i dag!) — nej, men lad mig så sige det til miljøministeren; jeg håber, der er en kommunikation de to herrer imellem. Jeg vil gerne sige til miljøministeren, at når han fungerer som boligminister, skal han huske, at han er forpligtet over for dette ting til at følge udviklingen inden for bygge- og anlægssektoren, og han skal meddele miljøministeren, at hvis det er rigtigt, at der er den længlidning og boligministeren intet foretager sig for på anden måde at imødegå den, bliver det nødvendigt med hensyn til ikrafttrædelsestidspunktet for dette lovforslag at lade det gå ud over miljøministeren og forureningsbekæmpelsen.

Miljøministeren (*Helge Nielsen*):

Må jeg først sige til fru Nana Mikkelsen, at det er jo mange forskellige opgaver, der skal klares for de midler, der både nu og i den tidligere lov om de 100 mill. kr. er stillet til rådighed, og derfor er der jo ud over de 100 mill. kr. og de midler, der er indeholdt i denne lov, langt større udgifter, som erhvervslivet selv skal klare. Det er jo kun en lille del af det.

Hr. Hilmar Baunsgaard, hvis indlæg var lidt forbavsende, fandt ikke svaret til fru Lone Dybkjær tilfredsstillende, og derfor må jeg mene, at hr. Hilmar Baunsgaard ikke har hørt efter, hvad jeg sagde. Jeg sagde udtrykkeligt, at regeringen har fod på disse ting og følger udviklingen. Jeg har også set det byggeindeks, der indeholdt en længlidning, men jeg har også konstateret den ledighed, der er inden for byggefagene.

Jeg kan oplyse over for hr. Hilmar Baunsgaard, som hr. Hilmar Baunsgaard tidligere har fået det at vide under andet udvalgsarbejde, at regeringen har et udvalg, hvor man følger materialeudviklingen, følger beskæftigelsen, kommune for kommune, amt for amt, følger de igangsættelser, som gives af kommunerne, uge for uge, således at vi på den måde i regeringen, i boligministeriet prøver at følge udviklingen og ikke sætte flere af de midler, som folkettinget med